

Mäktigt hur musiken lever

VK Västerbottens-Kuriren
Publicerad idag kl. 08:29 - Uppdaterad kl. 08:34

VKs betyg:

4

"Gripande och fick huden att knöttra sig"

Mäktigt hur musiken lever

Västerbottens-Kuriren

Publicerad idag kl. 08:29 - Uppdaterad kl. 08:34

RECENSIONER.

I fredags besökte Janne Schaffer Umeå med hyllningskonserten "Janne Schaffer möter Ted Gärdestad".

Inför ett fullsatt Idun på Folkets Hus bjöd han och hans artister på en helkväll som var lika delar vacker, lärorik och glädjefull.

Janne visar att han är en gitarrist i världsklass, inte minst i sin instrumentala version av "Jag vill ha en egen måne" som får nackhåren att resa sig ordentligt. Utöver att imponera musikaliskt berättar han också om sin nära vänskap med Ted och om stunder de haft ihop.

Musikglädjen och framgångarna lyfts fram, samarbeten med andra kända musiker och det glada livet. Men Janne berättar också om svårigheterna man stöter på när en vän blir svårt sjuk. Flera gånger drar han paralleller till Tim "Avicii" Bergling och vad psykisk ohälsa medför.

Då och då under kvällen får jag känslan av att jag sitter i en föreläsningssal och att Janne Schaffer är inbjuden gästföreläsare som ska prata om Ted Gärdestad.

Det är i sådana fall en fångslande och gripande föreläsning. Hans anekdoter och berättelser tillsammans med svartvita foton från studioinspelningar och låtskrivarsessioner lägger en både intressant och fin bakgrund till musiken, som ändå är kvällens höjdpunkt.

Med sig på scenen har Janne artisterna Pernilla Andersson, Johan Boding och Moa Lignell som turas om att framföra Teds låtar.

Johan Boding, som bland annat varit frontfigur i hyllningskonserter till Queen, sticker ut mest musikaliskt i trion. Han har en väldigt stark och pampig röst, och i kontrast till de andra på scenen känns det nästan stelt ibland. "Janne Schaffer möter Ted Gärdestad" känns som en väldigt intim konsert och där sticker Boding ut.

Som bäst är han i en duett med Pernilla Andersson när de framför "Tid faller hårt". Hon glänser som mest när hon spelar och sjunger "För kärlekens skull" i en lite nyare, drömsk tappning.

Min favorit under konserten var utan tvekan Moa Lignell som ibland sjunger så det skär till i hjärtat. Låtar som "I den stora sorgens famn", "Sommarlängtan" och "Kom ge mig kärlek" blir väldigt vackra med hjälp av hennes röst som kan låta lika stark som den ibland är skör. De gånger hela gänget samlas på scenen stämmer publiken in i allsång till "Oh vilken härlig dag", "Låt kärleken slå rot" och "Satellit". Det är mäktigt att känna hur Teds musik lever kvar så starkt 21 år efter hans död.

Hyllningskonserten "Janne Schaffer möter Ted Gärdestad" blandar sorg med glädje i berättelserna om Teds toppar och dalar, vilka i sin tur ger en fin bakgrund till hans musikskatt.